

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 3Csp/15/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8618200332
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Bejdová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2019:8618200332.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, sudkyňa JUDr. Anna Bejdová, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Ján Šoltés, advokát, Advokátska kancelária so sídlom Mýtňa 48, 810 00 Bratislava p r o t i žalovanému: W. E., nar.XX.XX.XXXX, bytom P. L. M. XX, XXX XX P. L., štátny občan SR, zastúpený JUDr. Peter Vachan, advokát, Advokátska kancelária so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, v konaní o zaplatenie sumy 2 114,72 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a .

II. P r i z n á v a žalovanému zo strany žalobcu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu VÚB, a.s. sa podanou žalobou proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 2 114,72 eura s príslušenstvom.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca je bankou v zmysle ustanovenia § 2 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 10.11.2005 uzatvorená Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXXXX. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 1 194,98 eura a bol povinný žalobcovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 39,83 eura. V zmysle ustanovenia § 39 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov Banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné viesť obchodnú knihu, ktorou sa na účely toho zákona rozumie obchodná kniha podľa osobitného predpisu. Banka je povinná v zmysle zákona o bankách a opatrenia Národnej banky Slovenska zo dňa 16.1.2004 o primeranosti vlastných zdrojov financovania bánk (uverejnené v Zbierke zákonov pod číslom 36/2004 Z. z.) viesť a evidovať vybrané pozície a obchody v bankovej knihe. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok správca po skončení príslušného mesiaca vystaví a odošle klientovi informáciu z informačného systému banky („výpis z bankovej knihy“) o obratoch, ktorá obsahuje okrem iných údajov aj rozpis transakcií, rozpis všetkých poplatkov a úrokov spojených so správou a používaním kreditnej karty a čerpaním a splácaním poskytnutého úverového rámca, výšku povinnej splátky, účet, v prospech ktorého má byť povinná splátka uhradená a dátum splatnosti tejto splátky. Táto listina je vyhotovená z bankového informačného systému v súlade s Metodickým usmernením č. 7/2004 Úseku bankového dohľadu Národnej banky Slovenska. Klient automaticky potvrdzuje informáciu o obratoch, ak do 15 dní odo dňa vystavenia nedoručí správcovi písomnú reklamáciu. Reklamovanie transakcie a nedoručenie výpisu z bankovej knihy nezavahuje klienta povinnosti uhradiť povinnú splátku do dňa splatnosti tejto splátky uvedenej v informácii o obratoch. Dlžný zostatok je celkový debetný zostatok na kartovom

účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov a poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poisťného plateného bankou v súvislosti s poistením. Posledný kalendárny deň v mesiaci je kartový účet zaťažovaný úrokmi vypočítanými štandardnou úrokovou sadzbou a úrokmi vypočítanými sankčnou úrokovou sadzbou, prípadne je v jeho prospech pripísaný úrok v dôsledku kreditného zostatku na kartovom účte. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok je dňom splatnosti deň, ktorý je uvedený vo výpise. Žalovaný si nesplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo Zmluvy, a to ani napriek viacerým výzvam zo strany žalobcu. Pred odstúpením pohľadávky žalobcu na vymáhanie žalobca vystavil ku dňu 10.01.2018 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.12.2017 obsahujúci súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku, a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady odporcu s konečným zostatkom na úhradu vo výške 2 114,72 eura. Žalovaný si nesplnil povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.12.2017, t.j. v lehote splatnosti do dňa 20.01.2018. Žalobcovi tak vznikol nárok na úhradu úrokov z omeškania v zákonnej výške podľa § 517 Občianskeho zákonníka v platnom znení vo výške určenej Nariadením Vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti, t.j. od 21.01.2018 do zaplatenia.

3. Vo veci bol vydaný platobný rozkaz pod č. k. 3Csp/15/2018-51 zo dňa 23.03.2018.

4. Žalovaný podaním zo dňa 18.04.2018 podal odpor voči platobnému rozkazu, ktorý odôvodnil tým, že zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpisu zmluvy a to ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Taktiež v zmysle ods. 5 citovaného zákona účinného v čase podpisu zmluvy: „Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.“ Na základe uvedených skutočností treba danú zmluvu považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Žalobca podanou žalobou bližšie nevysvetlil, ako dospel k žalovanej sume, neuviedol akú sumu žalovaný uhradil, akým spôsobom boli jednotlivé platby započítané, ktorou splátkou sa žalovaný dostal do omeškania. Podrobná špecifikácia je potrebná pre posúdenie, či vzhľadom na bezúročný úver žalovaný už nesplatala istinu. V zmysle § 103 Občianskeho zákonníka : „Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.“ V danom prípade ide o spotrebiteľský právny vzťah, z toho dôvodu môže žalobca pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti iba v tom prípade, ak to bolo v zmysle § 565 medzi účastníkmi zmluvy dohodnuté. Taktiež žalobca musí splniť podmienky v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka: „Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“ Keďže súčasťou žalobného návrhu nie sú žiadne listinné dôkazy preukazujúce vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu, žalobca nie je oprávnený požadovať jednorazové splatenie dlžnej sumy. Väčšinu položiek podľa predloženej výpisu z účtu predstavujú sankčné úroky, štandardné úroky, náklady na vymáhanie do vyhlásenia okamžitej splatnosti, náklady na vymáhanie po vyhlásení okamžitej splatnosti. Jednotlivé položky neboli preukázané resp. podložené hodnovernými listinnými dôkazmi preukazujúcimi ich výšku. Ak sa preukáže, že žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, žalobca má nárok len na úroky do vyhlásenia okamžitej splatnosti dlhu. Keďže žalobca nepreukázal vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, všetky debetné transakcie z mojej strany uskutočnené 3 roky späť od podania žaloby sú premlčané v trojročnej premlčacej dobe, vznášam námietku premlčania. A keďže všetky debetné transakcie podľa predloženej výpisu z kartového účtu sú premlčané, žalobca nemá nárok na žiadnu dlžnú sumu. Posledná debetná transakcia bola realizovaná dňa 16.02.2014 a žalobný návrh bol podaný na súd dňa 26.02.2018. Žalovaný si dovoľí zdôrazniť, že ani v prípadné preukázanie vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru nemôže spôsobiť, že premlčacia doba debetných transakcií realizovaných pred 16.02.2014 vrátane, začne plynúť po uplynutí lehoty na dobrovoľné plnenie v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Keďže posledná debetná transakcia bola realizovaná dňa 16.02.2014, žalobcom uplatnený nárok je jednoznačne premlčaný.

5. Súd uznesením zo dňa 25.04.2018 pod č.k. 3Csp/15/2018-64 zrušil platobný rozkaz. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.05.2018.

6. Dňa 16.04.2018 predložila spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, návrh na zmenu účastníkov na strane žalobcu a to z dôvodu postúpenia predmetnej pohľadávky na spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava -

mestská časť Staré Mesto. Následne súd uznesením zo dňa 01.08.2018 pod č. k. 3Csp/15/2018-66, pripustil zámenu účastníkov na strane žalobcu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.11.2018.

7. Zástupca žalovaného vo svojom vyjadrení zo dňa 21.08.2019 uviedol, že v bode V. zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty, ktorú žalobca schválil možno s použitím lupy v poslednej vete vyčítať: „Prijatím a schválení žiadosti zo strany VÚB, a.s. sa táto žiadosť stáva zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB a.s., vydávanej v spolupráci s SKK, ak dôjde k plneniu odkladacích podmienok, ktorými sú zaslanie potvrdzujúceho listu a prevzatie PIN-kódu klientom. V zmysle § 36 ods. 1 Občianskeho zákonníka: „Vznik, zmenu alebo zánik práva či povinnosti možno viazať na splnenie podmienky. Na nemožnú podmienku, na ktorú je zánik práva alebo povinnosti viazaný, sa neprihliada.“ Účinnosť zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB a.s. je viazaná na splnenie odkladacích podmienok, ktorými sú vydanie Potvrdzujúceho listu a prevzatie PIN-kódu. Potvrdzujúci list predstavuje prejav vôle žalobcu, obsahom ktorého je prijatie a schválenie žiadosti zo strany banky. Keďže žalobca nepredložil potvrdzujúci list, nepreukázal prijatie a schválenie žiadosti zo strany banky, čo v konečnom dôsledku znamená, že zmluva nevznikla a ide o absolútne neplatný právny úkon. Zmluvu o úvere možno vyhodnotiť za neplatnú aj pre miniatúrne písmo, čo potvrdzuje rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 27.09.2018 sp. zn. 19Co/181/2017, podľa ktorého: „Vo vzťahu k veľkosti písma odvolací súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu, sp. zn. 1Cdo/320/2013 zo dňa 01.02.2016, ktorý uviedol: „Neprijateľnou zmluvnou podmienkou v spotrebiteľskej zmluve v zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka môže byť nielen obsah konkrétneho zmluvného dojednania spotrebiteľského záväzku, ale aj spôsob jeho formálneho vyjadrenia, zahrňujúci nekalé praktiky dodávateľa v procese uzatvárania spotrebiteľskej zmluvy.“ V uvedenom rozsudku poukázal Najvyšší súd Slovenskej republiky na veľkosť písma úverovej zmluvy úverových zmluvných podmienok, ktoré bolo tak minimálne, že nebolo reálne naplniteľné, aby sa priemerný spotrebiteľ dokázal čo i len oboznámiť sa s dotknutým textom, nie to mu ešte porozumieť a vyhodnotiť jeho dôsledky dopadajúceho na neho ako spotrebiteľa. Vzhľadom na uvedené sa preto odvolací súd stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že uvedené je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá v zmysle ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná, čo spôsobuje absolútnu neplatnosť uzatvorenej zmluvy.“ V prípade neplatného právneho úkonu sa zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB a.s. zrušuje od počiatku ex tunc a zmluvné strany sú povinné vysporiadať sa v zmysle zásad o vydaní bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka. Z predloženého výpisu k kreditnému účtu vyplýva, že posledná debetná transakcia, teda reálne čerpanie úverového rámca, bola realizovaná viac ako 3 roky späť pred dorúčením žalobného návrhu na súd. Z uvedeného dôvodu žalobcom uplatnený nárok je premlčaný tak v dvojročnej subjektívnej ako aj v trojročnej objektívnej premlčacej dobe. Pokiaľ súd nevyhodnotí zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty za neplatnú, táto zmluva je jednoznačne bezúročná a bez poplatkov, pretože neobsahuje predpísané náležitosti v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z. účinného ku dňu podpisu zmluvy. V zmysle § 4 ods. 2 písm. g) citovaného zákona: „Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.“ Následne ustanovenie § 4 ods. 5 spomenutého zákona uvádza: „Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.“ Na základe uvedených skutočností treba túto zmluvu o úvere považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Z výpisu z kartového účtu vyplýva, že súčet všetkých debetných transakcií, ktoré predstavujú reálne čerpanie úverového rámca, je nižší ako súčet kreditných transakcií. Rozdiel medzi kreditnými transakciami a debetnými transakciami predstavuje bezdôvodné obohatenie, ktorým sa žalobca resp. jeho právny predchodca v zmysle § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka obohatil na úkor žalovaného. Žalobcom uplatnený nárok je teda nedôvodný v celom rozsahu a žalobca nemá nárok na žiadnu dlžnú sumu. Väčšinu položiek podľa predložené výpisu z účtu predstavujú sankčné úroky, štandardné úroky, náklady na vymáhanie do vyhlásenia okamžitej splatnosti, náklady na vymáhanie po vyhlásení okamžitej splatnosti. Jednotlivé položky neboli preukázané resp. podložené hodnovernými listinnými dôkazmi preukazujúcimi ich výšku. Výpis z účtu z uvedenými položkami nie je hodnoverným listinným dôkazom preukazujúcim zákonnosť a oprávnenosť takéhoto nároku. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru upravuje ustanovenie § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Zo systematického zaradenia týchto ustanovení v Občianskom zákonníku ako aj logického výkladu vyplýva, že zákonodarca vyžaduje jednoznačne dva úkony, prvým úkonom je výzva v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a druhým úkonom je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Uvedený právny názor potvrdil vo svojom rozhodnutí Krajský súd Žilina vo svojom rozhodnutí zo dňa 26.04.2018 sp. zn. 10Co/84/2018, v zmysle ktorého: „V súdnej veci je nepochybné, že vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bol/je vzťahom spotrebiteľským. V zmysle § 53 ods. 9 Obč. zák. (citovaného v napadnutom rozsudku) je obligatórnou a zároveň kumulatívnu

podmienkou (platného) vyhlásenia mimoriadnej splatnosti plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy povinnosť veriteľa (v danom prípade právneho predchodcu žalobcu) upozorniť dlžníka (žalovaného) na uplatnenie tohto práva. Žalobca ani len konkrétne skutkovo netvrdí, že by vyššie spomínanému listu zo dňa 20.05.2013 (označenému ako oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti) takéto upozornenie predchádzalo. Následne je nutné konštatovať, že pre rozpor so zákonom - s § 53 ods. 9 Obč. zák. - je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti neplatným právnym úkonom (§ 39 Obč. zák.). Nakoľko nedošlo ku platnému zosplateniu úveru, nemôže byť platným ani následné postúpenie týmto spoplatnením (údajne) vzniknutej pohľadávky. Takáto pohľadávka k danému obdobiu totiž neexistovala. Zmluva o postúpení pohľadávky je tak neplatným právnym úkonom, v dôsledku čoho nie je žalobca subjektom aktívne vecne legitimovaným v prebiehajúcom spore.“ Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako najvyššia súdna autorita v oblasti interpretácie a aplikácie zákonov v rozsudku sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.03.2018, aj v uznesení sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018 zhodne konštatoval, že podmienky § 92 ods. 8 veta prvá Zákona o bankách sú zákonnými podmienkami platného postúpenia pohľadávky banky, nie úpravou, s nedodržaním ktorej je spojené porušenie bankového tajomstva. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, a to kumulatívne. Krajský súd Prešov vo svojom rozhodnutí zo dňa 08.01.2019 sp. zn. 3Co/151/2018 uviedol, že výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nepredstavuje oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru: „Zákonné ust. § 92 ods. 8 ZoB hneď v prvej časti prvej vety vyžaduje písomnú výzvu banky klientovi, ktorý je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku. Ak zákon hovorí o omeškaní klienta banky so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku, potom sa nesplnená povinnosť musí rozhodne týkať splatných splátok úveru. Citované ust. § 92 ods. 8 ZoB umožňuje banke postúpiť pohľadávku písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou za predpokladu doručenia písomnej výzvy klientovi banky a potom, čo je dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku. Žalobca v konaní nepreukázal písomnú výzvu banky adresovanú žalovanej na splnenie dlhu, ktorá musí predchádzať postúpeniu aspoň 90 dní a ktorá je základným predpokladom pre postúpenie bankovej pohľadávky. Žalobca totiž nepreukázal, aby banka skutočne doručila takúto výzvu žalovanej. Výzvu na úhradu dlhu totiž nenapíňa list zo dňa 02.12.2012 označený ako „vyhlásenie predčasnej splatnosti celého dlžného zostatku“ (č. l. 137 spisu). Žalobca teda v konaní nijako nepreukázal, aby doručil písomnú výzvu klientovi banky podľa § 92 ods. 8 ZoB adresovanú žalovanej. Čo sa týka podmienky písomnej výzvy pre jej splnenie bolo nevyhnutné, aby sa písomná výzva dostala do dispozičnej sféry dlžníka, teda žalovanej. Nestačilo teda len písomnú výzvu vyhotoviť, ale ju aj odoslať a doručiť dlžníkovi. V súvislosti s písomnou výzvou klientovi banky je potrebné dodať, že vo vzťahu k tejto listine nebolo preukázané, žeby táto písomnosť existovala a žeby bola žalovanej aj reálne doručená.“ Keďže žalobca nepreukázal existenciu výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, nepreukázal logicky ani lehotu 90 dní a preto neboli splnené podmienky v zmysle citovaného zákonného ustanovenia a žalobca nemá v konaní aktívnu vecnú legitímáciu.

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

9. Na pojednávaní dňa 11.10.2019 súd pokračoval v neprítomnosti sporových strán, pričom zástupca žalobcu mal termín pojednávania riadne vykázaný dňa 30.07.2019 a zástupca žalovaného sa z neúčasti na pojednávaní ospravedlnil dňa 01.10.2019, pričom navrhoval, aby súd žalobu zamietol.

10. Súd zistil, že medzi právnym predchodcom žalobcu obchodnou spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 28.10.2005 uzatvorená Zmluva o vydanie a používanie kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXXXX. Žalovanému bol poskytnutý úver so schváleným úverovým rámcom vo výške 995,82 eura (30 000,- Sk) so schválenou štandardnou mesačnou splátkou vo výške 33,19 eura (1 000,- Sk).

11. Z výpisu z pôžičkovej karty Triangel, ktorý vystavil žalobca žalovanému ku dňu 10.01.2018 je zrejmé, že povinná splátka na úhradu, ktorú si žalobca voči žalovanému uplatňuje je vo výške 2 114,72 eura.

12. Súd zistil, že právny predchodca žalobcu VÚB, a. s. listom zo dňa 21.03.2018 oznámil žalovanému postúpenie uvedenej pohľadávky na žalobcu Intrum Slovakia, s.r.o.. Zástupca žalobcu predložil súdu dňa 16.04.2018 návrh na zámenu strán sporu na strane žalobcu z dôvodu, že uvedená pohľadávka bola postúpená podľa § 524 Občianskeho zákonníka na základe zmluvy zo dňa 30.11.2017 na Intrum Slovakia, s.r.o.. Tunajší súd uznesením zo dňa 01.08.2018 podľa § 80 CSP pripustil zámenu účastníkov na strane žalobcu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.11.2018.

13. Vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému, boli do Občianskeho zákonníka zákonom č. 150/2004 Z. z. s účinnosťou od 01.04.2004 v piatej hlave začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ v smernici Rady č. 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

14. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, účinného v čase uzatvorenia zmluvy spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

15. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

16. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

19. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

20. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

21. Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zákone č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení zmien účinných v čase uzatvorenia zmluvy. Tento právny predpis v § 2 písm. a) definuje spotrebiteľský úver ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme. Podľa § 2 písm. b) tohto zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

22. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

23. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

24. Podľa § 60 CSP stranami sú žalobca a žalovaný.

25. Súd preskúmal opodstatnenosť nároku žalobcu voči žalovanému a z hľadiska jeho súladu s citovanými zákonnými ustanoveniami a dospel k záveru, že nárok žalobcu voči žalovanému nie je dôvodný.

26. Súd sa zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie namietanej zo strany žalovaného. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. V prejednávanej veci mal súd za nesporné, že žalobca po nesplnení zákonných

predpokladov pre platné postúpenie pohľadávky podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách nemá v tejto veci aktívnu vecnú legitimáciu. Z listinných dôkazov nebolo preukázané, aby zo strany VÚB, a.s., došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti predmetného úveru pred postúpením pohľadávky. VÚB, a.s. postúpila na žalobcu Intrum Slovakia, s.r.o. pohľadávku zmluvou o postúpení na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky) a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktoré musia byť splnené v čase postúpenia. VÚB, a.s. tak v čase postúpenia mohla postúpiť na žalobcu iba splátky splatné, avšak to iba pri splnení podmienok podľa § 98 ods. 8 zákona o bankách. Vzhľadom na vyššie uvedené dokazovanie, keďže bolo preukázané, že žalobca nemá aktívnu vecnú legitimáciu v spore, nakoľko neboli splnené zákonné podmienky pre platné postúpenie pohľadávky, preto súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

27. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

29. O trovách konania súd rozhodol podľa citovaných zákonných ustanovení. Žalovanému, ktorý mal vo veci plný úspech, súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%, a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku II. tohto rozsudku, pričom o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia na Okresný súd Svidník. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.